

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Argumentvm.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70011)

ARGVMENTVM.

L Ex Mosis Exod. 23. Hebræis eam legem,
& morem indixit, vt quotannis solenni
ritu ter, nempe in Paschate, Pentecoste,
& Scenopegiâ factum publicæ religio-
nis tabernaculum, siue templum, vbi vbi id
Deus designasset, adirent, & totâ è Iudæâ è le-
gis præscripto, viri omnes, non autem mulieres,
confluerent: interim ille qui id iusserat securam
tuendæ Iudææ viris tū absentibus fiduciam spo-
ponderat. Et vti publicæ salutis obses ac vin-
dex eam tutelam & fidem in se receperat; &
ne illa virorum solitudo hostium foret oppor-
tuna iniurijs.

Itaque Ioseph & castissima sua sponsa pro
suâ eximiâ in Deum pietate cum filio suo IESV,
tum duodecim annorum, ab Nazareth Ierosolia-
mâ versus iter 27. (vt vocant, per Sunam, Sama-
riam, Lebnam obuias, & interpositas vrbes iter
intendit. vnde omnibus ex maiorum institutis,
& cæremonijs castè & purè peractis; eandem
remensi viam, domum spectant, & hoc bifariam
diuisi: hæc enim viri, illæ autem mulieres seorsim
iter agebant (vti Beda existimat) & id quæ
dem honestatis causâ, & ne quid minus dignum
pudore, & castâ mente quisquam in promiscuo
sexûs contubernio admitteret. Quo & more in
A templo

templo separatim sacra adibant, & in eo à vi-
ris discretò in loco agebant.

Vt verò eò vesperi vel circa meridiem de-
uentū est quò diuenterent; tum demum nec opi-
nato anxius & mæstus sponsus & sponsa suas
delicias pulcherrimum, inquam, & carissimum
puerum emanfisse deprehenderunt: nimirum
opinabatur Ioseph IESVM Matri suæ comitem
adhæfisse; & ipsa vicissim puerum sese Iosepho
in viâ adiunxisse: vel certè consanguineos, aut
sibi notos adsectari.

Nec est vt quis inde cum Cordubensi arbitre-
tur clarissimum illud totius orbis lumen (Dei-
param dico) tunc alicuius erroris tenebris inuo-
lutam, ab veri opinione aberrasse.

Si enim primæui generis humani parentes si-
bi eam quâ Deo Opt. Max. erant obstricti re-
ligionem non soluisent, & in agnata sibi
iustitia & innocentia perstitissent: in nullo ser-
rores, nedum vitia rapi potuissent. Vti censet
Augustinus. Quantò minus vt D. Thomas do-
cet & ex eo Suarez, potuit sapientissima illa ip-
sius æternæ Sapientiae Mater in falsam vllam
opinionem abripi. Id enim abhorret ab eximio
illo diuinæ maiestatis, & æternæ veritatis spen-
dore, qui sese purissimæ illius & nobilissimæ
animæ infuderat, & circumcirca, ne qua fraus
vllas errorum tenebras offunderet, collustrabat.
Quî enim illa nulli offensæ obnoxia potuit in
falsas opiniones à verò alienas abduci?

Quod

Quod autem existimaret eum esse in comi-
tatu; id probabili ratione poterat quidem con-
ijcere; non autem huic errori firmo iudicio
adherere, & adfentiri. Siqua tamē hīc forte sit
ignorantia: id non falsæ inscitiae imputandum;
sed quod aliquid (vt vocant) negatiuē ignora-
rit, hoc sit tribuendum. Non enim omnia debe-
bant cadere in eius scientiā, quæ immensa vnus
Dei sapientia suæ velit reseruari prouidentiae.

Postridie igitur, vbi nec sol occidens, nec
oriens, puerum ipso sole illustriorem ig-
naræ parenti obuium ostenderat. Ierosoly-
mam iter reflectit; eumque agnatos inter requi-
rit, & passim inuestigat, & tertio demū die de
more Iudaicorū puerorum sedentē in imis sub-
sellijs sub Doctorū cathedris in atrio Templi sub
porticu Salomonis ad portam orientālē offendit.
Et quomodō quæso? vt decebat puerū, sed Sa-
piētissimū & antiquissimū: iratur cum suo Io-
sepho eā in ætatulā interrogantem, & simul do-
centem iam aduenisse ipsum, quem tot vatuna
ōacula, & Patriarcharum anhela iam tot retrō
sæculis suspiria inuocarant. Et id quidem ē
Danielis hebdomadibus & Iudaici sceptri exci-
dio clarē euincebat. Vnde vti ē candida nube
radij, sic & ē puero sapientiae clarissima emica-
bant indicia. Quocircā omnes ingens defixit
stupor, & tenuit admiratio, quod canis illis
legis Mosaicæ Magistris omnem ipse puer eri-
peret errorē, & ab antiquo Mose ad nouū Mes-

fiam auerteret, quantumuis ægrè sese à pristinâ opinione abduci sinerent. Haud enim facile quis à susceptis ab omni aurore memoriâ religionibus discedit, qui non eas grandi supplicio expiandas perhorrescat. Interim crediderim festiuissimum, & iucundissimum puerum apud aliquem è doctoribus, vel cognatis liberali exceptû hospitio. Quis nō tam dulce caput & humani generis delicias inuitaret? sed quid tum Mater? vt matrem & talem matrem decet, blandè videtur cum illo exostulare cur id egerit? simulque sui doloris quos ipse euellat pectori iampridem infixos aculeos, aperit. Non quod timeret necubi à viâ aberraret, vel quid secius ab Archelao, vel ab vllâ ferâ præter voluntatem suam illi eueniret, vel ad cælos rediret. Sed fortè ne ante tempus se nesciâ aliquod vellet incommodum, si non & acerbissimam mortem sustinere. à quibus in puero ærumnis materna abhorret pietas.

Res est solliciti plena timoris amor.

Porro Iosephum patrem pueri vocat; ne infidiatrix eius honori fama, si quid aliter dixeret, curiosis & malignis auribus subtegeret, & eius virgineo pudori ignominiam inureret.

Quid tum ad hæc puer? vt Deus respondet. Cum enim in Deo Homine duûm generum sit actio. vna planè naturalis, vt ambulare, edere &c. altera quæ aliquid diuinum sibi commune habet, vt docere, patrare miracula, & similia

(quas

(quas Θεάωνδ' πινγς actiones Dionysius nūcupat.)
De his adferit, quod matri interroganti reponit: *An nesciebas quia in his quæ Patris mei sunt, oportet me esse?* Quæ actiones humanam è matre acceptam naturam infinitis partibus superant.

Quibus Ierosolymis peractis tandem inde Nazarethum nulla amplius religione impeditus redijt. Vbi ad vsque annum ætatis suæ trigesimū arti fabrili (vti censet Iustinus contra Typhonem) ipse mundi fabricator operam dedit, omnemque industriam attulit, vt vitæ subsidia tenui alioqui familiæ subministraret, & vnà opifices instrueret, qua ratione otium discuterent, seque ad honestos, & vtilis labores accingerent: nec est credibile inter impuros fabros discursasse: sed aratra, & iuga, aliaque arnia rustica cum suo Iosepho, domi quieto in labore ipsam cuius Pater esset agricola, in oppido rusticano concinnasse. Vnde & vulgo credebatur fabri filius; & quidem tam diligens, vt omnes omnium fabrorum vigilias antelucana sua industria vinceret.

Nec est credibile, vt nonnulli existimant; (esto in speciē blandiri religiosa pietatis imagine ea opinio videatur) eum tum vitam Essenorum instar in rebus diuinis tantum contemplandis, totos 30. annos traduxisse, ac iuuenem robustum & ingeniosum languido quasi in otio, saltem è vulgi opinione vana & obuia, inter Iosephi laboriosas dolabras & ascias, securesque

A iij

vbiuis

6

vbiuis domi aurem suam circumsonantes, mollem & ignauam vitam vt traheret, sustinuisse: nequam sinistrę vulgi de se vt inertı homine suspicionis, & sermonis ansam daret. Vnde præiudicata malignę famę de iuuentutis ignauia auctoritas, nonnihil de dignitate & gloria doctrinę, laborumque quos postmodò exantlauit, detraheret.

Quis enim nescit, vbi arcta sunt oppida, quale fuit Nazareth, longas esse linguas, seu (vt Plautus iocatur;) lingulacas in omnium ora & oculos incurrere? quas necesse est ab ipso iuuentutis initio vitet; quisquis vllam famę suę securam & ab omni ignominie suspicionem puram in virili ætate sibi studet auctoritatē comparare,

SACRA